

Milí turisté! Náš poslední výlet nebyl výletem s hůlkami, ale s deštníky, takže jsem se jej pokusila přejmenovat na Rainy walking nebo Walking in the rain, Výlet byl pokračováním výletu za slunečními hodinami, ale tentokrát jsme hledali dvoje sluneční hodiny na Smíchově.

Autobusem jsme vyjeli na Václavku, kde nás zaujaly dvě vily. První byla Vila Helenka (č. 1078/30), která je výrazným secesním domem, od 3. května 1958 památkově chráněným. Byla dokončena v roce 1903 smíchovským architektem, projektantem a stavitelem Aloisem Kordou. Secesní výzdobu zhotovil malíř František Kobliha. Z výzdoby je především zajímavý anděl s velkými zlatými křídly na boční fasádě a **sluneční hodiny** v podobě slunce na čelní fasádě.

Vila Helenka

Sousední vila Václavka (č. 1079/32) je secesní dům s restaurací, je to posvátné místo pro spolek Pražských Baronů. Byla navržena a postavena v roce 1903 architektem a projektantem Aloisem Kordou. Na fasádě nad nápisem je vyobrazen Boleslav I, nalevo od nápisu jsme poznali Karla Havlíčka Borovského.

Dům Václavka

Poté jsme opět nasedli do autobusu, kterým jsme vyjeli na Malvazinky a šli jsme se podívat na hřbitov. Hřbitov Malvazinky byl založen v roce 1876 podle návrhu Antonína Viktora Barvítia v místech, kde se nacházely hospodářské usedlosti malostranského měšťana Tomáše Malvazyho. Hned vpravo za vstupem na hřbitov Malvazinky je kamenný sloup z roku 1675 se **slunečními hodinami** (přenesený sem z Lipenců).

Dominantou hřbitova je novorománský kostel sv. Filipa a Jakuba postavený v letech 1894 až 1896, který je dnes kulturní památkou.

Kostel svatého Filipa a Jakuba

Hřbitovem jsme se trochu prošli, prohlédli si honosné hrobky, našli jsme místo s pěknou vyhlídkou a připomněli jsme si, že jsou právě Dušičky.

Hřbitov Malvazinky

Ze hřbitova jsme pak šli mezi vilami, kde se tyčil komín, který bude odvětrávat zplodiny z tunelu Blanka. O kousek dále pak byla vyhlídka pod Pavím vrchem, ze které jsme se dívali na Vyšehrad, Karlov a Nuselský most. Nad vyhlídkou stojí přepychová milionářská vila, ve které momentálně sídlí Radiokomunikační a měřicí středisko MVČR.

Dalším cílem naší cesty byl nově zrekonstruovaný park Na Skalce. Ten je památkovou zónou a byl vytvořen v letech 1890 – 1894 podle návrhu Františka Thomayera na základech opuštěném lomu. Skalní výchozy jsou pozůstatkem po těžbě křemenců v 19. Století. Území je tvořeno horninami libeňského souvrství a to libeňskými jílovito-prachovitými břidlicemi a řevnickými křemenci ordovického stáří. Jezírko se na zimu vypouští, aby nedošlo k jeho poškození a stejně tak se před zimou vypouští veškerá potrubí včetně vodovodní přípojky a to se bohužel stalo těsně před naším výletem.

Jezírko a altánek nad ním

Takže jenom víme, že obnovené jezírko se pyšní dvěma vodopády, které jsou zásobeny právě z nové vodovodní přípojky.

Dominantou zahrady je pískovcové sousoší bohyně Flóry, což je jediná dochovaná barokní socha z 2. Poloviny 18. století.

Sousoší bohyně Flóry

Při cestě na tramvaj jsme ještě obdivovali moderní kostel s kalichem, který patří Československé církvi husitské.

Kostel Československé církve husitské

Dana Hyklová